

Šíleně smutná princezna V20241021

		01: Kočár	02: Zámek / Vězení	03: Zámek	04: Vězení	05: Zámek	06: Zahrada	07: Vězení	08: Hospoda	09: Zámek	10: Vězení / Zámek	11: Bitva / Svatba
Princ	Radim Sirůček	X	X		X			X		X	X	X
Princezna	Ema Losenická	X	X		X	X		X		X	X	X
Král Jindřich	Vladimír Jantač	X		X		X					X	X
Král Dobromysl	Martin Kouba		X	X		X			X	X	X	X
Chůva	Drahlava Opekarová			X		X				X	X	X
Rádce Y	Jan Vozábal	X		X		X	X	X		X	X	X
Rádce X	Jan Opekar			X		X	X	X		X	X	X
Ceremoniář	Petr Bürger		X			X				X		X
Kokoška	Petr Němec		X	X		X				X	X	X
Kat	Hynek Joch		X					X	X		X	X
Kronikář	Ladislav Vokatý					X						X
Stráž 1	Jan Vorel	X								X		X
Stráž 2	Zdeněk Kubart	X								X		X
Krčmář	Jaromír Maurer		X						X			
Martin	Tomáš Vařil								X			
Nápadník 1	Vladimír Novotný										X	
Nápadník 2	Vojtěch Kulovaný										X	
Sedlák 1	Zdeněk Kulovaný											X
Sedlák 2	Viktor Ziba											X
Vašík	Petra Ziburová											X
Vojsko Jindřicha	*)	X									X	X
Vojsko Dobromysla	**)		X							X		X
Babka	Petra Ziburová						X					X
Dvořané	Fioretto		X	X		X						
Zábavný tanec	Farha					X						
Kráva	***)	X										
Dav	****)		X							X		
Kočár	Věra Studená	X										

*) Vojáci krále Jindřicha: Markéta Veselá, Jaroslava Dominová, Marie Círková., Tereza Knoblochová, Matouš Vokatý

***) Bratři z Růže

***) Tomáš Vařil – hlava, Andrej Lukeš – prdel

****) Všichni, třeba i diváci

01: Kočár [H00] *(Začátek [H01] [H02] příjezd kočáru, stranou se pase Kráva)*

Princ: Tati, ještě je čas se vrátit.

Král Jindřich: Vezmi laskavě na vědomí, že v tvých letech už jsem byl dávno ženat, měl jsem za sebou tři bitvy.

Princ: Všechny tři si samozřejmě vyhrál, já vím.

Král Jindřich: To netvrdím. Vyhrál jsem pouze dvě. Ta třetí byla nerozhodně. Musel jsem uzavřít s králem Dobromyslem příměří a slíbit mu rukoudáním, že...

Princ: Až dospěje jediná dcera krále Dobromysla, vezme si ji syn krále Jindřicha za manželku, aby se obě království spojila a už nikdy nenastal důvod k válce.

Král Jindřich: Dost, tady není místo k žertování!

Princ: Mě taky není do legrace, já jsem ji v životě neviděl.

Král Jindřich: V životě si také nebyl ženat.

Princ: No, ještě toto. Co když je nějaká....

Král Jindřich: Ať je jaká chce, vezmeš si ji. Dal jsem slovo. A to dělá muže. S korunou, kterou vložil bůh na tvou hlavu vložil zároveň i povinnost na tvá bedra. *(Princ si chce odskočit)* Počkat, žádné podfuky. Vy dva, za ním! *(Princ mizí na Krávě)*

Král Jindřich: Tak dělejte něco. Hledat, najít a přivést! *(stráže marně hledají Prince)*

Rádce Y: Všechno prohledáme a přivedeme ho. *(Král dává povel k odjezdu. Kočár odjíždí ze scény, na zámek přijíždí Princ na krávě.)*

Princ: No tak, stůj! Počkej, krávo. *(přichází Princezna a směje se mu)* To se dělá? Smát se ušlým pocestným? Kam se de?

Princezna: Ven.

Princ: No, a já jdu dovnitř.

Princezna: Tudy ale ne.

Princ: Podívej, já jako nevím, že chodíš králi na nezralá jablka. A ty jako nevíš, že jsem vlezl králi do zahrady. Tak pusť.

Princezna: Tam nesmíš. To se řekne. **[H03]** *Plují na loďce* Jestli mi okamžitě neřekneš kdo jsi, tak tě vyklopím.

Princ: Kde má okna vaše princezna? *(Princezna ukáže a Princ spadne)*

Princezna: Pomozte mu někdo, tak honem. *(přibíhá Stráž)*

Princ: Ty ses o mě bála?

Stráž 1: Co pohledáváš v královské zahradě? Tak pojd'. *(Princezna se směje)*

Princ: No, to je náramná legrace přivést člověka do maléru a pak se tomu ještě smát. *(Stráž odvádí Prince do vězení a začíná ceremonie [H04])*

02: Zámek / Vězení (přítomno je také Dobromyslovo vojsko, které podle dění bubnuje)

Ceremoniář: Přichází král Dobromysl.

Kronikář: Není nám známo, proč se zdrželi, naše veličenstvo.

Král Dobromysl: No, to už nestihnou, musíme začít. Stejně už máme hodinu zpoždění. (Přichází Kat s Krčmářem za zvuku bubnů)

Ceremoniář: My, Dobromysl, řečený Veselý, plníce zákony královské jsme nuceni odsoudit každého, kdo nevaří pivo z přísad náležitých a poctivých, kteréž to chmel a slad jsou, nýbrž z lebedy a pelyňku odporný lektvar připravuje a za pivní mok vydává. Každého takového na hrdle trestati dáti.

Dav: (volá) Kokoška! Ať mluví Kokoška!

Král Dobromysl: Dál bude číst královský nejvyšší obveselovatel... Kokoška z Kokořína!

Kokoška: Aaaa proto se hostinský Jjanek kkatu vydává. (bubny) Jještě mmoment. Uuuu příležitosti zznasoubení naší pprincezny se oodsouzenci uděluje mmiloost. (Bubny. Do vězení přichází Princezna a tu sleduje Rádce X)

Princezna: Proč si chtěl vědět, kde má okna princezna?

Princ: No proč asi? Abych se podíval, jak vypadá.

Princezna: Vždyť si o ní zpíval.

Princ: Ta písnička patřila tobě.

Princezna: A kdo vlastně jsi?

Princ: Teď momentálně vězeň. A ty?

Princezna: Můžeš třikrát hádat.

Princ: Není náhodou tvůj otec žalárník?

Princezna: Přihořívá, ten nejvyšší žalárník.

03: Zámek (Chůva připravuje princezně šaty a přichází Kokoška. [H05])

Kokoška: Kde je princezna?

Chůva: Někde venku.

Kokoška: A kdy se ráčí navrátit? Já s tím taky praštím. Od rána nic neklape. Deset, nula, nula: příjezd královské milosti a následníka trůnu. Pomalu bude dvanáct, nula, nula. A Jindřich a princ nikde. Teď už nám hoří i slavnostní hostina. Já mám pronést zásnubní projev. Ještě jsem to ani nečetl a mám to umět koktat. Jak se tomu může náš pan král pořád smát, to nevím. ([H06]. přichází Král Dobromysl)

Král Dobromysl: Princezna, kde je? Nevíte kam šla? (přichází dvořané)

Rádce X: Vaše veličenstvo, šla se převléknout.

Král Dobromysl: Jediný člověk, který tady něco ví. *(Přichází Král Jindřich a srdečně se s Dobromyslem vítají. Focení a přichází princezna.)* **Kde je princ?**

Král Jindřich: Ochořel. *(Da dálku se zdraví rádcové.)*

Král Dobromysl: Vážně?

Král Jindřich: Jaké to pochyby o pravdivosti slov krále?

Král Dobromysl: Ne, já jenom, jestli to není vážné?

Král Jindřich: Nebojte se. Já už ho vykurýruju. *(Kromě rádců, všichni odchází)*

Rádce Y: Kdo tam?

Rádce X: Tady X.

Rádce Y: Neříkejte tady, když jste tam. Nezapomínejte, že jsme každý na jiné straně fronty. Jasný?

Rádce X: Jasný.

Rádce Y: Ovšem za daných okolností nesmíme jít proti sobě, ale naopak. Musíme - co? Držet spolu!

Rádce X: No jo, držet spolu... Ale proč?

Rádce Y: Protože k svatbě nesmí dojít. Za žádnou cenu. To by byl náš konec.

Rádce X: Ještě, že princ ochořel.

Rádce Y: Nechořel, utek.

Rádce X: Chyba!

Rádce Y: Žádná chyba. Utek, protože jí nechce.

Rádce X: To se náš král ovšem nesmí dozvědět.

Rádce Y: Naopak musí.

Rádce X: No, princezna ho taky asi nechce. Já něco viděl.

Rádce Y: Co jste viděl?

Rádce X: Chodí za nějakým trhanem do hladomorny. Není tam u vás někdo? A co to tam tak šustí?

Rádce Y: To si mnu ruce radostí.

04: Vězení ([H07] *Přichází Princezna a dává Princi facku*)

Princ: Au! Za co, princezno?

Princezna: Za to, že jedna a jedna jsou dvě. Jedna velká lež a jedna ještě větší náhoda. Když někdo tvrdí, že princ ochořel a náhodou se tu objeví mladík, který se ze všeho nejvíc zajímá, jak vypadá princezna, dovedu si to spočítat. Všechno vím. Poslal tě sem princ.

Princ: Když tak všechno víš a znáš, tak mi řekni, proč by mě sem princ posílal?

Princezna: Aby nekupoval zajíce v pytli. A to je to, co mě uráží. Jenže to se přepočítal. Nejsem zajíc. Jsem princezna. Teď jdi a řekni svému pánovi, že si ho nevezmu. A dobře si mě prohlédni, ať mu můžeš říci, jak vypadám.

Princ: Spolehni se, já tě vymaluju, jak se patří.

Princezna: No moment! Co mu řekneš?

Princ: Tak za prvé: malinko šilháš, ale z profilu se to ztratí. Za druhé: do nosánu nám malinko prší. No figura ta je ucházející, konečně šaty dělají člověka, ovšem o pase? O tom bych raději nemluvil, protože ten není. A nohy? Tak ty naštěstí nejsou vidět. Tak a pro ty mám výraz nevyššího obdivu: Ó.

Princezna: Ty uličníku, proč mu neřekneš pravdu?

Princ: Princezno, kdybych mu řekl jen z poloviny pravdu, byl by tu jako na koni. A to bych teď, když jsem tě poznal, byl strašně nerad.

Princezna: Bolelo to moc? To nepatřilo tobě.

Princ: Tak, že má princ jen nepatrnou naději?

Princezna: Žádnou! Řekni mu, že ho nechci. I kdyby byl jediný princ na světě.

Princ: (*dostane pusu*) Tak tento vzkaz nepředám, ten ti musím vrátit.

Princezna: Ten nepatřil jemu, ale tobě.

Princ: Prince nechceš a mě si vzít nemůžeš. Jak by si mě představila? Milý tatíčku, tohoto chlápka jsem poznala v base. Krávu má zaparkovanou za parkem, ale jinak je super. Už to vidím, jak nám pantáta žehná. Kdepak, to se stává jen v dívčích románcích. Ačkoliv byla jedna a ta to dokázala, ale to bylo jenom v pohádce.

Princezna: Znáš tu pohádku.

Princ: Určitě? Celé město je potaženo černým flórem, král se trápí, neboť jeho jediná dcera je...

Princezna: Smutná princezna! To je ono! Já budu šíleně smutná princezna, smutná jak pondělí, jak Hamlet. (*Princezna odchází a Princ zpívá [H08]*)

05: Zámek (*Hostina všichni sedí u stolu a Princezna je smutná*).

Král Jindřich: Netruchlete pro prince, princezno. Až mu o vás řeknu, vyskočí z postele jako rybička.

Král Dobromysl: Kokoška udělej něco. (*ten začne házet talíř, všichni se smějí*) Já pořád myslím na toho vašeho syna, má doktory? Měřili mu teplotu?

Král Jindřich: Jo tři. A já ho změřím, jen co se ukáže, teda uzdraví. (*rádcové přinášejí králům psaní*) Strachoval jste se, aby se vaše dcera netrápila. Můžete být bez obav. Dostalo se nám zpráv, že vaše princezna našeho prince nechce.

Král Dobromysl: I nám se dostalo zpráv. Váš syn neochořel, ale útek před naší dcerou. To by znamenalo válku.

Král Jindřich: Co znamenalo? To znamená. Válka je válka!

Král Dobromysl: Kdyby alespoň člověk věděl, že vyhraje. *(vymění si psaní, roztrhají je a podají si ruce. Přichází Princezna a Král Jindřich odchází)* Vrátili jsme si s králem Jindřichem slovo. Ze svatby sešlo. Co je ti? Jsi celá zelená, neplakej. Poslyš, chůvo, to děvče se mi nelíbí, kdy se zasmála naposledy?

Chůva: Už si ani nepamatuju.

Král Dobromysl: No to by nám tak ještě chybělo, abych já, král Dobromysl Veselý nakonec měl smutnou princeznu. Taková ostuda našeho rodu. Toho jsem se vždy bál, co budeme dělat?

Chůva: Vaše královská milost může přece všechno.

Král Dobromysl: Má pravdu, od čeho jsem vlastně král? *(Volá Kokošku)*

Kokoška: *(k Princezně)* Tak začneme od začátku: chacha, cheche, chychy, chocho. Probereme si pěkně začátek lekce. Je nutno pochopiti v čem vtip vězí a tím se dobrati čemu se smáti. A pak následuje smích. *(divadlo s komickým tancem [H09])*

Kokoška: Pozor začínáme. *(všichni sledují představení)*

Princezna: Chacha, Chychy, Chocho

Král Dobromysl: Tohle už je schválnost, dcero!

Princezna: Opuště, tatínku, nebudu se smát, když mi není do smíchu.

Král Dobromysl: To nám mnohdy taky ne, dcero. Každá živnost má své povinnosti. Co by si národ pomyslel, kdyby se ano král neusmíval vstříc radostné budoucnosti? Nařizují ti...

Princezna: Ani na rozkaz se nebudu smát každé blbině.

Král Dobromysl: Blbině? To je klasika dcero, tomu se musí smát každý. Oznamte jasné princezně naší nejvyšší vůli. Dokavad' jí nebude do smíchu udělujeme jí domácí vězení. To platí pro všechny. *(Princezna zpívá [H10])* V celém království se pod trestem dvaceti pěti ran holí zakazuje smích. Rozchod! *(Kokoška uklouzne a král se směje)* Nu, stalo se. *(na kata)* Tak pojď'.

Kronikář: Královská milosti. Zákony vyhlášené vaší královskou milostí se nevztahují na vaší královskou milost osobně.

Král Dobromysl: To by naše královská milost brzy dokralovala osobně.

06: Zahrada

Rádce X: Co je? Někdo jde?

Rádce Y: Ne, nikdo.

Rádce X: Co je ve studni?

Rádce Y: Nic. Proč?

Rádce X: Kdyby někdo přišel, musíme mluvit stejně. Co chytáme?

Rádce Y: Lelky.

Rádce X: Ty tam jsou?

Rádce Y: Svatbu jsme zažehnali, nebezpečí trvá. Musíme podniknout další, co?

Rádce X: Pletichy.

Rádce Y: Fuj. Kroky ve společném zájmu! To zní lépe. Musíme vymyslet něco, co by popudilo vašeho krále proti našemu králi.

Rádce X: To už jsem zkoušel kolikrát, ten se nikdy dlouho nezlobí.

Rádce Y: Asi jste na to nešel dost chytře. *(přikutálí se klubko od Babičky)*

Rádce X: Už to mám! Víte co? Odedneška na to musíme jít chytře. Klubíčko! Slyšela nás? *(rádcové strčí granát do klubka a hodí ho zpět [P01])*

Rádce Y: Neslyšela nás. *(Píseň rádců [H11])*

07: Vězení

Kat: To se dělá? Ty, chuligán, malovat po zdech! Nedávno jsme malovali.

Princ: Tak to vymalujeme. Budu potřebovat travovou, červenou a bílou. Jo, a špagát a pravítko na linkování.

Kat: Zamykat nebudu. Jsem tu hned. *(Odejde a přichází Princezna)*

Princ: Že to tu prokouklo? Ani se mi odsud nebude chtít.

Princezna: Kdo ví, jestli se odsud vůbec dostaneš.

Princ: Copak, něco nám vybouchlo?

Princezna: Poslechni, co udělal král v té pohádce?

Princ: Co udělal? Slíbil půl království a ruku princezny tomu, kdo jí rozesměje.

Princezna: Tak náš táta to udělal úplně obráceně.

Princ: Půl princezny a celé království?

Princezna: Ne, zakázal smích.

Princ: No nazdar. Že von to nečetl? *(Rádcové poslouchají v úkrytu)*

Rádce X: To se musí podporovat.

Rádce Y: Hňupe, vždyť je to náš princ!

Rádce X: Tenhle trhan? *(Princezna odchází a rádcové praští Prince a odnášejí ho).*

08: Hospoda (*Král Dobromysl s Katem kontrolují, jak se dodržuje zákaz smíchu*)

Král Dobromysl: (*ozývá se pláč*) To je v pořádku. (*hádka*) Tady to není v pořádku, ale proti zákonu taky ne. (*dojdou do hospody*) Zdá se, že je tady veselo.

Martin: (*ke Králi Dobromyslůvi*) Aby tu nebylo veselo. Pojd'te dál a vezte místo. Já jsem Martin. Chechták mi říkají. Tady toho krčmáře chtěli ztrestat na hrdle, že vaří patoky. Schválně co řekneš, ochutnej!

Král Dobromysl: (*na Krčmáře*) Napřed ochutnej sám.

Krčmář: Na zdraví pana krále.

Martin: Na zdraví, ať žije. Jo kluci, znáte tu poslední královskou? (*Krčmář zmizí*)

Král Dobromysl: Já neznám žádnou.

Martin: Nepovídej a ty? (*ukáže na Kata*)

Kat: Já nemám na vtipy paměť. Tady tam a tady ven.

Martin: Víte, proč má král na zámku tolik stráží? Protože by nám mohl být ukradený. (*směje se*)

Král Dobromysl: (*nasadí si korunu*) Pětadvacet!

Martin: Za co? Kdybych věděl, co jste zač, tak jsem ani necekl.

Král Dobromysl: Těch pětadvacet není za to, že děláš vtipy na krále, ale že směješ. A to se nesmí.

Kat: Taky dobrý co? (*zasměje se*)

Král Dobromysl: Ha! Slyším. To platí pro každého. Až budeš hotov vyplatí Martin tebe. Taky pětadvacet.

Martin: Ty mě máš dát pětadvacet, já ti mám dát pětadvacet. Tak to smažme a jsme si kvit. Já pamatuji hodně královských výnosů, ale tenhle z nich je.

Kat: (*Martin ho vyplácí*) Au, mesié to přece bolí. (*Král Dobromysl konzumuje*)

Král Dobromysl: To je ono. To se musí oslavit. Hej, krčmáři, vyval sudy. (*mrkne na hodinky*) Šest. Trochu jsme to přetáhli, ale nasmáli jsme se, až mě všechno bolí.

Martin: Jo, pane král, smích je prevít.

Král Dobromysl: Dlouho jsem se tak nepobavil.

Martin: Ale až po tom, co jsi zrušil ten zákaz smíchu.

Král Dobromysl: Vy si myslíte, že si nic nepamatuju? Kam se šlo potom?

Martin: Nikam, kam by se šlo? Ty jsi to nechal vytroubit. To už taky nevíš?

Král Dobromysl: Jaký pak taky? Já vím náhodou všechno. A co lidi, když se to dalo vytroubit?

Martin: Koukni se, co to provedlo s národem. *(ukáže na diváky)*

Král Dobromysl: Propána krále, co jsem to dal vlastně vytroubit?

Martin: No, půl království a ruku princezny tomu, kdo jí rozesměje. To tě napadlo, co's přečetl ty pohádky, co's našel na klozetě. Proč myslíš, že jsem tady asi já?

Král Dobromysl: Ne! Ty že bys princeznu rozesmál?

Martin: No samo sebou! Přece ze mě bude zeťák, jako když vyšije.

Král Dobromysl: Projdi se trochu. No, to je strašný. Něco takového jsem přece nemohl dát vytroubit. Anebo tam chyběly listy. Jak je v té pohádce?

Kat: Půl království a ruku princezny, když jo. A když ne, tak hlava pryč.

Král Dobromysl: Správně tak je to.

Martin: No jo, ale to si nedal vytroubit.

Král Dobromysl: Tak to se dá. A hned. *(na Kata)* Zařid' to!

Kat: Jo, hned. Jen co si dooberu tu kostičku.

Král Dobromysl: Jen si posluž, pan král počká. Dej mi kousek. A teď to vytrub!

09: Zámek *(Před zámkem Dav nápadníků a pozoruje je Chůva a Princezna [H12])*

Chůva: Přede mnou si na smutnou hrát nemusíš.

Princezna: Ale když já jsem. Zmizel. V žaláři není a dole taky ne.

Chůva: Sama sis tím vina. A teď se ti ještě může stát, že tě některý z těch komediantů rozesměje a co potom? Budeš si ho muset vzít.

Princezna: To radši skočím z okna.

Chůva: Neskákej, uděláme něco, aby tě smích přešel. *(krouhá křen do náhrdelníku)*

Rádce Y: Ať je to, jak chce, zatím je u ledu.

Rádce X: On se šel klouzat?

Rádce Y: Když říkám u ledu, tak myslím támhle. V nosítkách.

Rádce X: Neměli jsme ho vynést ze zámku v noci?

Rádce Y: Jak? Brána byla zavřená. No nic. Chvíli počkáme a pak ho odstraníme.

Rádce X: A nač se s ním máme pořád dřít, když ona ho nechce?

Rádce Y: Tak podle vás ona chodila za princem do vězení protože ho nechtěla?

Rádce X: Nechodila za princem, chodila za tím druhým.

Rádce Y: Za jakým druhým? Je jenom jeden.

Rádce X: Dva, ten trhan a princ. Trhana miluje a prince nechce.

Rádce Y: Trhan a princ je jeden!

Rádce X: Dva. Vždyť mu řekla, že si prince nevezme. Proto dělá smutnou princeznu, aby si mohla vzít trhana. Já nevím, jak někdo nemůže, tak jednoduchou věc pochopit. *(nápadníci berou nosítka a hrnou se dopředu)*

Nápadník 1: Nosítka pro princeznu. To by člověk nevěřil, jak se ten prevít pronese.

Nápadník 2: A to jsme šli s prázdným.

Nápadník 1: No hlavně, že jsme tady. A čím to byl nápad?

Nápadník 2: Váš to byl nápad, ale neříkejte hop, ještě nejsme u princezny.

Nápadník 1: Nebýt nosítek, tak jsme ve frontě a princezna by se na nás nedostala.

Nápadník 2: A teď jsme první.

Nápadník 1: O to právě jde, kolego. První jdu já, pak jdou nosítka potom dlouho nic a pak teprve vy.

Ceremoniář: Všem na vědomost! Vyslechněte dovětek k výnosu nejmilostivějšího krále. Kdo se přihlásí, avšak naši princeznu nerozesměje, bude o hlavu kratší.

Nápadník 2: Slyšel jsem, nezevluju. Nosítka a rychle pryč!

Kokoška: Kdo je první? A kdo je další? *(nápadníci se cpou do nosítek)*

Nápadník 2: Netlačte se, já dál nemůžu. Vidíte, že tu sedí ten pán.

Kokoška: Už jste se dohodli? Tak, kdo bude další, slyšíte?

Princ: Pánové, nemáte nic proti tomu, když půjdu první já?

Nápadník 1: Ale beze všeho, račte.

Princ: A nebude vám vadit, když princeznu rozesměju? *(jde před Princeznu)*

Nápadník 1: A proč by nám to mělo vadit? Nám spíš vadí, že na to nevypadáte.

Kronikář: Podmínky jsou ti známy? Musíš princeznu rozesmát. Řekni, kdo jsi jméno, stav, bydliště.

Princ: Princezna mě dobře zná. *(Chůva dá Princezně přičichnout k náhrdelníku)*

Rádce Y: Můj princí! *(ke Králi Dobromyslovi)* Královská milosti, mám tu čest vám představit: Princ Václav, jediný syn krále Jindřicha Spravedlivého.

Král Dobromysl: Pojd' sem ty Smolíčku Pacholíčku. Ty jsi nám nadělal starosti. Kdepak jsi se toulal? Kokoška, posli pošly teda posli posly. Vidíš to? Už to mám po tobě. Počkej, vždyť nevíš kam. Pošleš telegram. Drahý Jindřichu, stop, syn se našel, stop, neprodleně se vydej na cestu, stop. Na co čekáš?

Kokoška: No, říkal jste stop. Tak jaký pak copak?

Král Dobromysl: No, jak se to tváříš. Nekoukej jako vdova, když jsi nevěsta. Dej mu pusku a zasměj se. Teď se musíš zasmát to je vážná věc. Jinak musíme dát prince setnout.

Princezna: Ráda, tatínku, jen co mě rozesměje. Prosím princí.

Princ: To se nedá nutit. Když jsem tě nerozesmál, aspoň jsem tě rozplakal.

Princezna: Myslíš, že brečím pro tebe? To by si mě rozesmál. (*utrhne náhrdelník*)

Princ: Chopte se mě pochopové. (*Princ uklouzne na perlách, Princezna se směje*)

Princezna: Tak, a dost té komedie tatínku.

Kokoška: Konec soutěže!

Nápadník 2: Jak to? Zase nějaká protekce.

Nápadník 1: Amatér. A vyžere nám princeznu.

Nápadník 2: Snad jste to nechtěl vyhrát vy? Vždyť je konec.

Stráž 1: Nosítka! Kdo to bude za vás tahat?

Rádce Y: Tady vorel, tady vorel. Od teď jsme opět každý na jiné straně fronty jasné? Přepínám.

Rádce X: Jasně. Rozumím. Přepínám. Míru zdar.

Rádce Y: Ne zdar! Zmar, zmar, zmar!

10: Vězení / Zámek (*Princ ve vězení, přichází Princezna*).

Princ: Lotři!, (*praští Princeznu*) Ježiš, promiň. Bolelo to moc?

Princezna: Seber si své saky paky. Ať už tě tady nevidím.

Princ: Ale? To vypadá na vyhazov. A co poprava se nekoná? Pokud se pamatuju, tak jsem svou mladou nerozvážnou hlavu prohrál.

Princezna: Rozesmál si mě, ani o tom nevíš.

Princ: To mění situaci. V tom případě jsem vyhrál půl království a celou princeznu.

Princezna: Okamžitě mě pusť. Nemysli si, že ti někdy odpustím takhle mě tahat za nos. Já Káča mu dělám smutnou princeznu a pán se při tom královsky baví, jak ho miluju. Jak já tě nenávidím.

Princ: Helenko, počkej, miláčku. Helenko, teď jsi má jediná. ([H13] zamknou se)

Král Dobromysl: (*na Kata*) Jak se dá uprchnout ze žaláře?

Kat: Těžko.

Král Dobromysl: Při troše dobré vůle jde všechno. Co podhrabat se?

Kat: Přes pětimetrovou zed'? Na skále? Čet si někdy Monte Christo?

Král Dobromysl: A co kdyby někdo podplatil žalářníka?

Kat: Pšt! Přijdu o místo.

Král Dobromysl: Jak si to s touhle inteligencí mohl dotáhnout až na kata? Chápeš vůbec do jaké šlamastyky jsem se dostal? Mohu já zrušit své královské slovo?

Nemohu. Mohu já poslat na popraviště jediného syna krále Jindřicha? Nemohu. A ty přitom máš klíč od té zamotané situace.

Kat: Já? A tak ty myslíš...

Král Dobromysl: Ne, ty myslíš, já nesmím ani pomyslet na to, co ty myslíš. *(Kat odejde. [H14] přichází Král Jindřich s vojáky a Rádce Y)*

Rádce Y: Uvrhli jste našeho následníka do žaláře s úmyslem ho připravit o hlavu. Za trest srovnáme vaše království se zemí.

Rádce X: Jménem krále Dobromysla boj přijímáme. Do rozhodnutí, do posledního muže. Do zbraně!!

Král Dobromysl: Zadrž Jindřichu, neukvapuj se. Dal jsem uvěznit prince, ale zároveň jsem dal pokyn, aby mu byl umožněn útek. Bude tady každým okamžikem.

Král Jindřich: Budiž, počkejme chvíli, ale jen než se hodiny jedenkrát přesypou.

Princ: *(ve vězení)* Teď se líšáš, klidně bys mi dala setnout hlavu.

Princezna: Pochop. To jen kvůli lidem. U nás jsou zakázaný turnaje. Protože táta nemůže vidět krev.

Princ: Páni a do téhle rodiny se mám přiženit? Tatiček nemůže vidět krev, a tak pořádá popravy.

Princezna: Pořádá, ale nekoná. Uděluje každému milost. *(Kat odemyká)*

Kat: Všechno ven! Bude se to dělat bílý. U nás v cizině vězeň pryč a ty pořád tady.

Princezna: Vendo, kdo se nám to tady pořád courá? Zamkni.

Princ: Vidiš, to je nápad. Ani ve vězení člověk nemá chvíli pro sebe. *(zamkne celu i s Katem)*

Král Dobromysl: Co tam tak dlouho dělá? Skoč do hladomorny. *(na Kokošku)*
Počkej. Jindřichu přesvědč se sám. Prosím tě.

Král Jindřich: Pojdme tedy. *(odchází do vězení)*

Král Dobromysl: *(na Kata)* Na co si to tady hraješ darebáku? Co vy tady, dcero?

Princ a Princezna: My se máme rádi, tatínku.

Král Dobromysl: *(na Kata)* Otevři!

Kat: Nemůžu, nemám klíče.

Král Dobromysl: Kokoška, klíč! Můj klíč je pod polštářem v mé ložnici.

Král Jindřich: Tohle do nejdelší smrti nepochopím. On před ní uteče, já se mohu zbláznit starostí kde je a pak ho najdu s ní v hladomorně.

Král Dobromysl: A to ještě nic není proti logice mé dcery. Nejdřív odmítá toho, koho jí dáváme. Potom dělá smutnou princeznu, aby si mohla vzít toho, koho ona

chtěla a když ho může mít tak ho zase nechce, protože to není ten, koho ona chtěla a chce toho, koho nechtěla ani vidět.

Král Jindřich: Co budete dělat, když si teď postavíme hlavu my? A teď jste s rozumem v koncích.

Princ: Chceš to vidět vážně? *(zamkne žalář a klíč zahodí)*

Král Jindřich: No prosím, my máme čas.

Král Dobromysl: To je právě ta dnešní mládež, za mák rozumu to nemá. Málem kvůli nim vypukla válka. Ultimátum! Kokoška! Propána krále, on je tady taky. Jak se dostaneme ven?

Chůva: Princezno jsi tu?

Král Dobromysl: Přived' kováře nemůžeme se dostat ven.

Chůva: A nebylo by lepší odemknout?

Král Dobromysl: Tohle ji typicky ženská logika. Jak, když nemáme klíč?

Chůva: Tak proč to neřeknete hned? *(odemkne sponkou, rádcové odpočítávají vteřiny a výbuch [P02])*

Král Jindřich: Válka vypukla.

Princ: Tak jí zastavte, dejte odtroubit konec.

Král Jindřich: Nelze chlapče. Rozpoutanou válku nelze zastavit. Teď už rozkazují generálové.

11: Bitva / Svatba *(Rádcové se převléknou do uniforem)*

Rádce X: Levé křídlo pěchota, pět tisíc mužů obětujeme. Naše jízda obloukem napadne nepřítele z týlu a zničí ho. Jasně?

Rádce Y: Generál X zná jediný taktický manévr. Obětovat levé křídlo. Co uděláme my? Obětujeme obě křídla! *(v zákopu si opéká sedlák chleba)*

Sedlák 1: Stůj, kdo tam? [P03]

Sedlák 2: Ty vaši kanonýři střílej jako pominutý.

Sedlák 1: A ty vaši nejsou jako pominutý? Co bys rád?

Sedlák 2: Ale, trochu ohně. Zvlhnul mi troud. My ležíme v takovém marastu. Hele.

Sedlák 1: *(přichází Vašík)* Vašku, co tu děláš? Uličníku! Ve válce!

Vašík: Maminka vzkazuje, že se doma sami bojíme a že máš přijít hned domů. Tati, kdo je ten pán?

Sedlák 1: Toho se neboj, to je nepřítel. *(přichází Princezna a Princ)* Stůj nebo střelím.

Vašík: Jé naše princezna.

Sedlák 2: Náš princ.

Princ: Mládenci, potřebujeme píchnout. (*špitají, pak zajmou rádce a strčí je do ringu*)

Kokoška: Chtěli boj, mají ho mít. Ring volný. (*rádcové bojují a udolají se navzájem*)

Rádce X: Co si teď počneme, co budeme dělat?

Rádce Y: Tlumočníky. Já u vás a vy u nás.

Rádce X: A co řeči?

Rádce Y: Nejsou potřeba. U vás se mluví stejně jako u nás, ale nikomu ani muk.

Lidi na to ještě nepřišli. (*svatební hostina – [H15]*)

Princezna: Když já si ho nemůžu vzít, vždyť je menší než já! O takový kus!

Král Dobromysl: A to jsi nevěděla dřív?

Princezna: Když on chvíli nepostojí.

Král Dobromysl: Zkrátka vezmeš si ho. A basta. Kokoška! Korunu, korunovační.

(*nasadí korunu Princi*) Tak. A teď je akorát. (*zpěv Prince s Princeznou [H16]*)

Kokoška: Mmoment. Mmoment (*rozvine pergamen s nápisem KONEC [H17], [H18]*)

KONEC

Hudba	
H00	Výběr dle BoKa
H01	
H02	Fanfára
H03	Znám jednu starou zahradu
H04	Fanfára
H05	
H06	Fanfára
H07	
H08	Dejte mi malíři
H09	Groteska
H10	Slza z tváře padá
H11	Kujme pikle
H12	
H13	Já už to vím
H14	Fanfára
H15	Svatební tanec
H16	Znám jednu princeznu
H17	
H18	Výběr dle BoKa

Pyro	
P01	Granát (bum prásk)
P02	Bomba (BUM)
P03	Bitva [:BUM, ratata, BUM:]